

9/12/2019

Georgia-Maria Papadaki

Introduction and Seminar by Chiara Guidi

Ο ηθοποιός είναι αντικείμενο του θεάτρου.

Το παιδί όταν παίζει, χρησιμοποιεί όλες του τις αισθήσεις (χέρια, πόδια

κλπ.). Με το παραμύθι μπορούμε να μιλήσουμε για τον θάνατο, την φτώχεια κ.ά.

Υπάρχει μερίδα κριτική από τους ενήλικους. Το πρόβλημα των ενηλίκων είναι η υποκρισία.

Οι Μυθοί Του Αϊζόπου → αθηναίοι ζώα επί σκηνής. Υπήρχαν και ηθοποιοί ντυμένοι ζώα.

ΧΑΝΣΕΛ ΚΑΙ ΓΚΡΕΤΕΛ →

SCUOLA SPERIMENTALE DI TEATRO INFANTILE → Τα παιδιά φορούσαν λευκά κοστούμια (λευκό σύμβολο της αθωότητας).

Τα παιδιά είχαν την ευκαιρία να δουν αθηναία ζώα. Τα παιδιά μπήκαν με παρά στα φέρετρα. Συνεπώς, υποβυνείδητη αποδοχή της ιδέας του θανάτου.

BUCCHE TINO → Παρασκευάζουμε μία ζύλινη κατασκευή μέσα στην οποία τοποθετήθηκαν κρεβατάκια, κουβέρτες καλυπτήρχε και μία αφηγήτρια που εξιστορούσε το παραμύθι. Ηθοποιοί πάνω και γύρω από την ζύλινη κατασκευή δημιουργούν ήχους σύμφωνα με το παραμύθι, με σκοπό να γίνει πιο ζωντανή η αφήγηση.

ART OF PLAY

BESTIONE

LA BAMBINA DEI FIAMMIFERI

LA TERRA DEI LOMBRICHI

ΒΙΝΤΕΟ ΠΟΥ ΠΡΟΒΑΛΕΙ ΤΗ «ΔΙΔΑΧΗ» ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΣΤΟΥΣ

ΗΘΟΠΟΙΟΥΣ

Ο ΤΖΑΚ ΚΑΙ Η ΟΡΑΣΟΛΙΑ

ΓΙΑΠΟΝΕΖΙΚΟΙ ΜΥΘΟΙ

LA PIETRA DELLO SCANDANO

